

Agamemnon

Episode

[1] [Φύλαξ]: θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
[2] φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
[3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγουριν,
[5] καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
[6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
[11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὔτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
[13] εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἐμὴν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
[15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
[16] ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
[17] ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
[19] οὐχ ὥς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[20] νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
[21] εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
[22] ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
[23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
[24] πολλῶν ἐν Ἄργει, τῇσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ἰοὺ ἰοῦ.
[26] Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
[27] εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὥς τάχος δόμοις
[28] ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
[29] ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
[30] ἐάλωκεν, ὥς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὔ πεσόντα θήσομαι
[33] τρὶς ἔξ βαλούσης τῇσδέ μοι φρυκτωρίας.
[34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῇ χέρα
[35] ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
[36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
[37] βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὥς ἐκὼν ἐγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκίπτρου
[44] τιμῆς ὄχυρόν ζεῦγος Ἀτρειδῶν

[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἦραν, στρατιῶτιν ἄρωγαν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἷτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' αἰὼν ἢ τις Ἀπόλλων
[56] ἢ Πᾶν ἢ Ζεὺς οἰωνόθορον
[57] γόνον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβάσιν Ἑρινύν.
[60] οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὔθ' ὑποκαίων οὔθ' ὑπολείβων
[70] οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
[71] ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
[73] τῆς τότ' ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἰσχὺν
[75] ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρα,
[79] τό θ' ὑπέργερων φυλλάδος ἦδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοῦς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρειω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμῆστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.

[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'
[102] ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἅπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἷσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθῶ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰῶν·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν
[115] ὁ κελαινός, ὃ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες Ἴκταρ
[117] μελάρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικόμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῇ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ
[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπίφθονος
[135] Ἄρτεμις ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εὐφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἄγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αἶνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατὰμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς
[148] χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας
[150] τεύξη,
[151] σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[152] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[153] οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
[155] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποιος.
[156] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[157] μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·
[158] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[159] αἶλινον αἶλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ
[161] φίλον κεκλημένω,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
[170] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὦν·
[171] ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος
[172] οἵχεται τυχών.
[173] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[175] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδῶσαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνοτος· καὶ παρ' ἄκοντας
[181] ἦλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

[184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέσβυς
[185] νεῶν Ἀχαικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὔτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύνοντ
[189] ' Ἀχαικὸς λεώς,
achaiisch|es
Achaean
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχθοις
[191] ἐν Αὐλίδος τόποις·

Strophe 4

[192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἅλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεΐδας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

[205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μαιίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ρεῖθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόνους γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὀργῆ
[216] περιόργως ἐπιθυμεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἶη.

Strophe 5

[218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδω λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερν, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνων.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὔν
[225] θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός,

[226] γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγαν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἄόζοις πατήρ μετ' εὐχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῇ παντὶ θυμῷ προνωπῇ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακᾶ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾱ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρῃων
[241] ἀπ' ὀμματος βέλει
[242] φιλοϊκτῷ, πρέπουσά θ' ὥς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατὴρ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρός
[246] φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
[249] τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὔν τὰπὶ τούτοιςιν εὖ πρᾶξις, ὥς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

[258] [Χορός]: ἦκω σεβίζων σόν, Κλυταιμῆστρα, κράτος·
[259] δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
[260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη
[262] εὐαγγέλοιςιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[263] κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶση φθόνος.
[264] [Κλυταιμῆστρα]: εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
[265] ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
[266] πεύση δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
[267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

[268] [Χορός]: πῶς φής; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
 [269] [Κλυταιμῆστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἧ τορῶς λέγω;
 [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
 [271] [Κλυταιμῆστρα]: εὖ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
 [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδ' ἐσσι τέκμαρ;
 [273] [Κλυταιμῆστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
 [274] [Χορός]: πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις;
 [275] [Κλυταιμῆστρα]: οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
 [276] [Χορός]: ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
 [277] [Κλυταιμῆστρα]: παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
 [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
 [279] [Κλυταιμῆστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
 [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
 [281] [Κλυταιμῆστρα]: Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
 [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
 [283] ἔπεμπε· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
 [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανδὸν ἐκ νήσου τρίτον
 [285] Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
 [286] ὑπερτελὴς τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
 [287] ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονὴν
 [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
 [289] σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
 [290] ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω
 [291] νικώμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
 [292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
 [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
 [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
 [296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 [299] ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
 [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
 [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηπεν φάος·
 [303] ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
 [304] ὠτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
 [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
 [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
 [308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηπεν εὖτ' ἀφίκετο
 [309] Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγεῖτονας σκοπὰς·
 [310] κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκίηπει στέγος
 [311] φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
 [312] τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 [313] ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 [314] νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
 [315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
 [316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
 [317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
 [318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
 [319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἂν ὥς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
 [321] οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 [322] ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταύτῳ κύτει
 [323] διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσενέποις.
 [324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχρα
 [325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
 [326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 [327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
 [328] παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 [329] δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
 [330] τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
 [331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὦν ἔχει πόλις
 [332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
 [333] ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
 [334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
 [335] ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
 [336] δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὥς δ' εὐδαίμονες
 [337] ἀφύλακτον εὐδῆσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 [338] εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολιισούχους θεοὺς
 [339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 [340] οὗ τ' ἂν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
 [341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
 [342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
 [343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
 [344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 [345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
 [346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 [347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 [348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
 [349] τὸ δ' εὖ κρατοίῃ μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 [350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην.
 [351] [Χορός]: γύναι, κατ' ἄνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 [352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 [353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
 [354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νύξ φιλία
 [356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 [357] ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 [358] στεγανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
 [359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 [360] μέγα δουλείας
 [361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
 [362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 [363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 [364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
 [365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
 [366] βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
[369] ὥς ἔπραξεν ὥς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλιν
[371] ὅσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολήτων ἀρῇ
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφει
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμμαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὔπραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σῖνος·
[390] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[391] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[392] μελαμπαγῆς πέλει
[393] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[394] διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
[395] πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[396] λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
[397] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[398] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[399] οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν
[400] ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
[401] ἥσυχνε ξενίαν τράπεζαν
[402] κλοπαῖσι γυναικός.

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόλους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον ἱλίῳ φθορὰν
[407] βέβακεν ῥίμφα διὰ
[408] πυλᾶν ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.

[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρουσαι
[422] χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὀρᾷ,
[424] παραλλάξασα διὰ
[425] χερῶν βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένους
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
[433] οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμαίων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἐξ ἱλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος
[443] σποδοῦ γεμίζων
[444] λέβητας εὐθέτους.
[445] στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἀνδρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός·
[449] τάδε σίγά τις βαύζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει
[451] προδίκους Ἀτρεΐδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] θήκας ἱλιάδος γᾶς
[454] εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχθρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυπεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἄρ᾽ τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαιῖναι
[463] δ' Ἑρινύες χρόνῳ
[464] τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀίστοις
[467] τελέθοντος οὔτις ἀλλ' κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον·
[472] μήτ' εἶην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλλων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
[478] τίς οἶδεν, ἥ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὧδε παιδὸς ἦ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμᾷ πρόπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. —

Episode

[488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[490] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[491] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[492] τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[493] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὀρῶ κατάσκιον
[494] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[495] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[496] ὥς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίμων φλόγα
[497] ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[498] ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[499] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[500] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανέει προσηθήκη πέλοι. —
[501] ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[502] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

[503] [Κῆρυξ]: ἰὼ πατρῶων οὕδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ἠϋχοῦν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
[507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[511] ἄλῃς παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαιδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἥρως τε τοὺς πέμπαντας, εὐμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[518] ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἷ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι
[521] δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ.
[522] ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[523] καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
[527] βωμοὶ δ' αἰστοὶ καὶ θεῶν ἱδρύματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
[531] ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
[532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
[533] ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[535] τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὥς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὥς νῦν, τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῶ χρόνῳ
[552] τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσσαυλίας,
 [556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
 [557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
 [558] τὰ δ' αὖτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
 [559] εὖναι γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
 [560] ἔξ οὐρανοῦ δὲ κάπὸ γῆς λειμώνιαι
 [561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
 [562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
 [563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
 [564] οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
 [565] ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
 [566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών
 [567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 [568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 [569] τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
 [570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 [571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρή τύχης παλιγκότου;
 [572] καὶ πολλὰ χαίρειν συμφορὰς καταξιῶ.
 [573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 [574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
 [575] ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
 [576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 [577] Τροίαν ἐλόντες δὴ ποτ' Ἀργείων στόλος
 [578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 [579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
 [580] τοιαῦτα χρή κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
 [581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 [582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
 [583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
 [584] ἀεὶ γὰρ ἦβη τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 [585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμῆστρα μέλειν
 [586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
 [587] [Κλυταιμῆστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
 [588] ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 [589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 [590] καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρῶν δία
 [591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 [592] ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.
 [593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
 [594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικεῖω νόμῳ
 [595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 [596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 [597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 [598] καὶ νῦν τὰ μᾶσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
 [599] ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 [600] ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 [601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
 [602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
 [603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
 [604] πύλας ἀνοῖξαι; — ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει·
 [605] ἦκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
 [606] γυναιῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολῶν

[607] οἷαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 [608] ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 [609] καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 [610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 [611] οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίπογον φάτιν
 [612] ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
 [613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 [614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
 [615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 [616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 [617] σὺ δ' εἶπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
 [618] εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 [619] ἦκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
 [620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 [621] ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
 [622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῇ τύχοις;
 [623] σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τάδε.
 [624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
 [625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
 [626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
 [627] ἢ χειῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
 [628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
 [629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
 [630] [Χορός]: πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
 [631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
 [632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
 [633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἥλιου χθονὸς φύσιν.
 [634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
 [635] ἐλθεῖν τελευτήσαί τε δαιμόνων κότῳ;
 [636] [Κῆρυξ]: εὐφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
 [637] γλώσση μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
 [638] ὅταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
 [639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
 [640] πόλει μὲν ἔλκος ἔν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
 [641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
 [642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
 [643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
 [644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
 [645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑρινύων.
 [646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
 [647] ἤκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
 [648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
 [649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
 [650] ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
 [651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
 [652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 [653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
 [654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκiai πνοαὶ
 [655] ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
 [656] χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
 [657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
 [658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἠλίου φάος,

[659] ὀρώμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 [660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
 [661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
 [662] ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξητήσατο
 [663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
 [664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
 [665] ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
 [666] μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα.
 [667] ἔπειτα δ' Ἄϊδην πόντιον πεφρυγότες,
 [668] λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 [669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 [670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου.
 [671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
 [672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
 [673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 [674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 [675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 [676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 [677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
 [678] οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 [679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 [680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάληθ' ἢ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦδ'
 [682] ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
 [683] μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρώμεν προνοίᾳισι
 [684] τοῦ πεπρωμένου
 [685] γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —
 [686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῇ
 [687] θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
 [688] ἐλένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
 [690] ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 [691] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
 [692] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 [693] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 [695] κατ' ἶχνος πλατᾶν ἄφαντον
 [696] κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
 [697] ἐπ' ἀξιφύλλους
 [698] δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: ἱλὶω δὲ κῆδος ὀρθῶνυμον
 [700] τελεσσίφρων
 [701] μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν
 [702] ὑστέρῳ χρόνῳ
 [703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
 [704] πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
 [706] μέλος ἐκφάτως τίνοντας,

[707] ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρ||ρεπεν
[708] γαμβροῖσιν αἰδεῖν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
[710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
[712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῇ πολύθρηνον
[714] αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
[715] μέλεον αἶμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἴ||νιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οὕ||τως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
[722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί||νων
[726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν ἦ||θος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
[730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἶματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σίνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ||τας
[736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανευ
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπᾷ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἑρινύς.

Antistrophe 3

[750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελεῖσθέντα
[752] φωτὸς ὄλβον
[753] τεκνούσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεῖ.

Strophe 4

[763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεάζουσιν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] ὕβριν τότε ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον
[767] μόλη φάος τόκου,
[768] δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμον,
[769] ἀνίερν Θράσος, μελαίναν
[770] μελάρροισιν Ἄτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνῳ χερῶν παλιντρόποις
[778] ὄμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολλε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου
[780] παράσημον αἶνῳ·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Episode

Anapæste

[782] [Χορός]: ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ἀτρώως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·

[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 [794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 [795] ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνῶμων,
 [796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
 [797] τὰ δοκοῦντ' εὖφρονος ἐκ διανοίας
 [798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
 [799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιᾶν
 [800] Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
 [801] κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
 [802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων
 [803] θράσος ἐκ θυσιῶν
 [804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 [805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
 [806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [807] εὖφρων πόνος εὖ τελέσσασιν.
 [808] γνώση δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 [809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
 [810] [Ἀγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχαλῖνους
 [811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
 [812] νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 [813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 [814] κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορὰς
 [815] ἐς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
 [816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
 [817] ἐλπὶς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
 [818] καπνῷ δ' ἄλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 [819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
 [820] σποδὸς προπέμπει πίνοντας πλούτου πνοάς.
 [821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
 [822] τίνειν, ἐπεῖπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
 [823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὐνεκα
 [824] πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος,
 [825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
 [826] πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 [827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὠμωστής λέων
 [828] ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 [829] θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 [830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
 [831] καὶ φημὶ ταῦτ' αὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 [832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
 [833] φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
 [834] δύσφρων γὰρ ἰδὼς καρδίαν προσήμενος
 [835] ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
 [836] [Ἀγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 [837] [Ἀγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
 [838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 [839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
 [840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
 [841] μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 [842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
 [843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
 [844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς

[845] κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
 [846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 [847] ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
 [848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 [849] ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
 [850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
 [851] νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 [852] ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 [853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 [854] νίκη δ' ἐπέπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
 [855] [Κλυταιμῆστρα]: ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 [856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 [857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 [858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 [859] μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
 [860] τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
 [861] τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 [862] ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
 [863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
 [864] καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
 [865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
 [866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
 [867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 [868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
 [869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυσον λόγοι,
 [870] τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
 [871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
 [872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
 [873] ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
 [874] τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
 [875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
 [876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 [877] ἐκ τῶνδ' ἐτοίμας παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 [878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
 [879] ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 [880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορύξενος
 [881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
 [882] ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
 [883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 [884] βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 [885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
 [886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 [887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 [888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγῶν.
 [889] ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
 [890] τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
 [891] ἀτμηλῆτους αἰέν. ἐν δ' ὄνειρασιν
 [892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 [893] ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
 [894] ὀρώσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 [895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ
 [896] λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,

[897] σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἥμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χεῖματος,
[901] ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
[902] τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
[903] τοιοῖσδ' ἐτοίμῳ νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
[905] ἠνείχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, ἴλιου πορθήτορα.
[908] δμῳαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἄελπτον ὥς ἂν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ὕπνω νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

[914] [Ἀγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἵπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμῳς
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοπήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίῳ δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
[930] εἰ πάντα δ' ὥς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσῆς ἐγώ.

[931] [Κλυταίμῃστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Ἀγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταίμῃστρα]: ἠὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδαιν τάδε.
[934] [Ἀγαμέμνων]: εἵπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
[935] [Κλυταίμῃστρα]: τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τὰδ' ἤνυσεν;
[936] [Ἀγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταίμῃστρα]: μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Ἀγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταίμῃστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Ἀγαμέμνων]: οὔτοι γυναικὸς ἐστὶν ἱμεῖρην μάχης.
[941] [Κλυταίμῃστρα]: τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Ἀγαμέμνων]: ἧ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
[943] [Κλυταίμῃστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.
[944] [Ἀγαμέμνων]: ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
[945] λῦοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδ' ἐμ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μή τις πρόσσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὰ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν

[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
[950] τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρεμενῶς
[951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
[952] θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέσκεται.
[953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρήται ζυγῷ.
[954] αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
[955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
[956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
[957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
[958] [Κλυταιμῆστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
[959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
[960] κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
[961] οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
[962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
[963] πολλῶν πατησὸν δ' εἰμάτων ἄν ηὔξάμην,
[964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
[966] ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἔκετ' ἐς δόμους,
[967] σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
[969] θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
[971] οἶνον, τότε ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
[972] ἄνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἄν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
[976] δεῖμα προστατήριον
[977] καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
[978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
[980] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
[981] δυσκρίτων ὄνειράτων
[982] θάρσος εὐπειθὲς ἵλλει
[983] φρενὸς φίλον θρόνον;
[984] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[985] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήλλμησεν,
[986] εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
[987] ὤρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν·
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ
[991] θοῆνον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὔτοι ματὰλλει

[996]   πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν
[997]   τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
[998]   εὐχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς
[999]   ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
[1000]   ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

[1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
[1002]   ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
[1003]   γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
[1005]   καὶ πότμος εὐθυπορῶν
[1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[1007]   ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
[1008]   καὶ πρὸ μέν τι χρημάτων
[1009]   κτησίων ὄκνος βαλὼν
[1010]   σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
[1011]   οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
[1012]   πημονᾶς γέμων ἄγαν,
[1013]   οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
[1014]   πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
[1015]   τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
[1016]   νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

[1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γὰν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
[1020]   πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἶμα τίς ἂν
[1021]   πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
[1022]   οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῖ
[1023]   τῶν φθιμένων ἀνάγειν
[1024]   Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
[1025]   εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
[1026]   μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
[1027]   εἴργε μὴ πλεον φέρειν,
[1028]   προφθάσασα καρδία
[1029]   γλῶσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει.
[1030]   νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
[1031]   θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένῃα
[1032]   ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
[1033]   ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

[1035] [Κλυταμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
[1036]   ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
[1037]   κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
[1038]   δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
[1039]   ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
[1040]   καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
[1041]   πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
[1042]   εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
[1043]   ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

[1044] οἷ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
[1045] ὦμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
[1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷά περ νομίζεται.
[1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
[1048] ἐντός δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
[1049] πείθου· ἄν, εἰ πείθου· ἀπειθείης δ' ἴσως.
[1050] [Κλυταιμῆστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἐστι μὴ χελιδόνος δίκην
[1051] ἄγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
[1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
[1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
[1054] πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
[1055] [Κλυταιμῆστρα]: οὔτοι θυραῖα τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
[1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
[1057] ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
[1058] ὥς οὐποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
[1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
[1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχη λόγον,
[1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερὶ.
[1062] [Χορός]: ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
[1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
[1064] [Κλυταιμῆστρα]: ἦ μαίνεται γέ καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
[1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
[1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
[1067] πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
[1068] οὐ μὲν πλέω ρίψας' ἀτιμασθήσομαι.
[1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
[1070] ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας' ὄχον,
[1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

[1072] [Κασάνδρα]: ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
[1073] Ὡπολλον Ὡπολλον.
[1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
[1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

[1076] [Κασάνδρα]: ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
[1077] Ὡπολλον Ὡπολλον.
[1078] [Χορός]: ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

Strophe 2

[1080] [Κασάνδρα]: Ἄπολλον Ἄπολλον
[1081] ἀγυῖᾱτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
[1084] μένει τὸ θεῖον δουλὶα περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

- [1085] [Κασάνδρα]: Ἄπολλον Ἄπολλον
[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1087] ἄ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποῖαν στέγην;
[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
[1089] ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Strophe 3

- [1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὔν, πολλὰ συνίστορα
[1091] αὐτόφωνα κακὰ κατατόμα,
[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὦν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

- [1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,
[1097] ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
[1099] ἤμεν· προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

Strophe 4

- [1100] [Κασάνδρα]: ἴὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;
[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα
[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
[1104] ἐκὰς ἀποστατεῖ.
[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
[1106] ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ἴὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἧ δίκτυόν τί γ' Ἴδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποῖαν Ἑρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς

[1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

[1125] [Κασάνδρα]: ἄ ἄ, ἰδοὺ ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῶς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
[1131] εἶναι, κακῶ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

[1136] [Κασάνδρα]: ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμϥφι
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίνας φρεσίν
[1144] ἴτυν ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

[1146] [Κασάνδρα]: ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151] ματαίους δῦας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
[1153] μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

[1156] [Κασάνδρα]: ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
[1157] ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαινα
[1159] ἥνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὄχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἂν αἰὼν μάθοι.

[1164] πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίῳ
[1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένης,
[1166] θραύματ' ἔμοι κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένης τὸ πᾶν.
[1168] ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
[1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172] ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
[1174] καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη||σι
[1175] δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτων
[1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
[1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

[1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181] πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
[1182] κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
[1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἵχνος κακῶν
[1185] ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187] ξύμφογος οὐκ εὐφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
[1188] καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὥς θρασύνεσθαι πλέον,
[1189] βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
[1190] δύσπεμπος ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων.
[1191] ὕμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
[1192] πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
[1193] εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
[1194] ἥμαρτον, ἢ θηρῷ τι τοξότης τις ὥς;
[1195] ἢ ψευδόμαντὶς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
[1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
[1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
[1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
[1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου πόντιον
[1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
[1203] προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἔμοι λέγειν τάδε.
[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
[1205] ἄβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσω πλέον.
[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστῆς κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν.
[1207] [Χορός]: ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;
[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
[1209] [Χορός]: ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;

[1210] [Κασάνδρα]: ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
[1212] [Κασάνδρα]: ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὥς τὰδ' ἤμπλακον.
[1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεοσπίζειν δοκεῖς.
[1214] [Κασάνδρα]: ἰοὺ ἰοὺ, ὦ ὦ κακὰ.
[1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
[1216] στροβεῖ ταράσσω φροιμίους δυσφροιμίους.
[1217] ὀρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
[1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
[1219] παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
[1220] χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὦν πατὴρ ἐγεύσατο.
[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
[1225] οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρή τὸ δούλιον ζυγόν·
[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
[1228] οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
[1229] λείξασα κάκτείνας φαιδρὸν οὔς, δίκην
[1230] Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
[1233] τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
[1235] θύουσαν Ἄιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη
[1236] φίλοις πνέουσας; ὥς δ' ἐπωλολύξατο
[1237] ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ,
[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
[1239] καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πεῖθω· τί γάρ;
[1240] τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὖφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
[1249] [Χορός]: οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: ἡ κάρτα τᾶρ' ἂν παρεκόπῃ χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῇ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὁτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλων, οἱ ἐγὼ ἐγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὥς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ

[1262] ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
 [1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσσασθαι φόνον.
 [1264] τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 [1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφει;
 [1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 [1267] ἴτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὦδ' ἀμείβομαι.
 [1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 [1269] ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 [1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
 [1271] κἂν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 [1272] φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
 [1273] καλουμένη δὲ φοιτᾶς ὡς ἀγύρτρια
 [1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθνῆς ἠνεσχόμην—
 [1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
 [1276] ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 [1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
 [1278] θερμῷ κοπέισης φοινίῳ προσφάγματι.
 [1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 [1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
 [1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 [1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 [1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
 [1284] ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
 [1285] ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 [1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὦδ' ἀναστένω;
 [1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 [1288] πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶλον πόλιν
 [1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
 [1290] ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
 [1291] Ἄιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσενέπω·
 [1292] ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 [1293] ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 [1294] ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
 [1295] [Χορός]: ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῇ
 [1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμῳς
 [1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 [1298] βοδὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμῳς πατεῖς;
 [1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξίς, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέω.
 [1300] [Χορός]: ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
 [1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
 [1302] [Χορός]: ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
 [1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
 [1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.
 [1305] [Κασάνδρα]: ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
 [1306] [Χορός]: τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
 [1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
 [1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
 [1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ,
 [1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
 [1311] [Κασάνδρα]: ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
 [1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
 [1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κἂν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν

[1314] Ἀγαμέμνωνός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1315] ἰὼ ξένοι,
 [1316] οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
 [1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 [1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
 [1319] ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
 [1321] [Χορός]: ὦ τλήμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν οὐ θρῆνον θέλω
 [1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἠλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 [1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 [1325] ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 [1326] δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
 [1327] ἰὼ βρότεια πράγματα· εὐτυχοῦντα μὲν
 [1328] σκιά τις ἄν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
 [1329] βολαῖς ὑγρώσσω σπόγγος ὥλεσεν γραφήν.
 [1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapæste

[1331] [Χορός]: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 [1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάρων,
 [1334] μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
 [1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] μάκαρες Πριάμου·
 [1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.
 [1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἶμ' ἀποτείσῃ
 [1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
 [1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνῃ,
 [1341] τίς ἄν ἐξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 [1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
 [1343] [Ἀγαμέμνων]: ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
 [1344] [Χορός]: σῖγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
 [1345] [Ἀγαμέμνων]: ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
 [1346] [Χορός]: τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
 [1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλευύματα.
 [1348] —ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 [1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
 [1350] —ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
 [1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
 [1352] —κάγῳ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
 [1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
 [1354] —ὄρᾳν πάρεστι· φοριμιάζονται γὰρ ὡς
 [1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
 [1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 [1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
 [1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω.
 [1359] τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι. —
 [1360] —κάγῳ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
 [1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
 [1362] —ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν

[1363] δόμων καταισχυντήρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
 [1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
 [1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
 [1366] —ἧ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων
 [1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος; —
 [1368] —σάφ' εἰδότες χρητῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
 [1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
 [1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
 [1371] τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
 [1372] [Κλυταιμῆστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
 [1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 [1374] πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 [1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
 [1376] φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
 [1377] ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 [1378] νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
 [1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξεργασμένοις.
 [1380] οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
 [1381] ὥς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
 [1382] ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 [1383] περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 [1384] παίω δέ νιν δῖς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτοις
 [1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
 [1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 [1387] Διὸς νεκρῶν σωτήρως εὐκταίαν χάριν.
 [1388] οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσών·
 [1389] κάκφυσιν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
 [1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 [1391] χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ διοσδότῳ
 [1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 [1393] ὥς ὦδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 [1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 [1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 [1396] τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὔν.
 [1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 [1398] πλήσας ἀραίῳν αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
 [1399] [Χορός]: θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 [1400] ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
 [1401] [Κλυταιμῆστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 [1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότες
 [1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 [1404] ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 [1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 [1406] ἔργον, δικαίᾳς τέκτονος. τάδ' ὦδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ὦ γύναι,
 [1407b] χθονοτρεφεὺς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
 [1408] πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον

[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔση
[1411] μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμῆστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415] ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
[1418] ὠδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μiasμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424] ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὅψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἶ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἵματος εὖ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμῆστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἄτην Ἑρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἶθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
[1436] Αἰγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ μικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσήδων μείλιγμα τῶν ὑπ' ἱλίῳ·
[1440] ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἢ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδ'· ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἄν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449]   μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450]   μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451]   Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
[1452]   φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
[1453]   πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
[1454]   πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα
[1456]   μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
[1457]   ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
[1458]   νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
[1460]   δι' αἶμ' ἀνιπτον. ἧ τις ἦν τότε' ἐν δόμοις
[1461]   ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

[1462] [Κλυταιμῆστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463]   τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464]   μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465]   ὥς ἀνδρολέτειρ', ὥς μία πολλῶν
[1466]   ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
[1467]   ἄξυστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυΐ||οισι
[1469]   Τανταλίδαισιν,
[1470]   κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471]   καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472]   ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473]   κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς' ἐκνόμωσ
[1474]   ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται   ~
  ~
  ~

Anapäste

[1475] [Κλυταιμῆστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476]   τὸν τριπάχυντον
[1477]   δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478]   ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἵματολοιχὸς
[1479]   νεῖρα τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
[1480]   τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Strophe 2

[1481] [Χορός]: ἧ μέγαν οἰκονόμον
[1482]   δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483]   φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη||ρᾶς
[1484]   τύχας ἀκορέστου·
[1485]   ἰὴ ἰή, διαι Διδὸς
[1486]   παναιτίου πανεργέτα·
[1487]   τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διδὸς τελεῖται;
[1488]   τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ephymn. 2

[1489] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490]   πῶς σε δακρύσω;
[1491]   φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1492]   κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493]   ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1494]   ῶμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495]   δολίῳ μόρῳ δαμείς δάμαρτος
[1496]   ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

[1497] [Κλυταιμήστρα]: αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν;
[1498]   μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499]   Ἄγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
[1500]   φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501]   τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστῳρ
[1502]   Ἄτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503]   τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504]   τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

[1505] [Χορός]: ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ
[1506]   τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507]   πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή||πτῳρ
[1508]   γένοιτ' ἂν ἀλάστῳρ.
[1509]   βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1510]   ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
[1511]   μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1512]   πάχνα κουροβόρῳ παρέξει.

Nachgesang 2

[1513] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514]   πῶς σε δακρύσω;
[1515]   φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1516]   κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517]   ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518]   ῶμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519]   δολίῳ μόρῳ δαμείς

[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapæste

[1521] [Κλυταιμῆστρα]: οὐτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
[1522] τῷδε γενέσθαι.
[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
[1524] οἴκοισιν ἔθηκ';
[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.
[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,
[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
[1528] μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχεῖτω,
[1529] ξιφοδηλήτῳ,
[1529b] θανάτῳ τείσας ἅπερ ἤρξεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
[1531] εὐπάλαμον μέριμναν
[1532] ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
[1533] δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ
[1534] τὸν αἵματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ἰὼ γὰ γὰ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου
[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
[1541] τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
[1542] ἧ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι
[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
[1548] σὺν δακρύοις ἰάπτων
[1550] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapæste

[1551] [Κλυταιμῆστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
[1555] ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
[1556] θυγάτηρ, ὥς χρή,
[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
[1558] πόρθμευμ' ἀχέων
[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

[1560] [Χορός]: ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνειδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapæste

[1567] [Κλυταιμῆστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύσκλητά περ ὄνθ'· ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

[1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχῃ,
[1580] ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἑρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
[1586] ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ἠῦρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανῶν πατρῷον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἄτρεὺς, προθύμως μάλλον ἢ φίλως, πατρὶ
[1592] τῶμῳ, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδῆρῃ καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρουπτ', ἄνωθεν
[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]
[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὀρᾷ, γένει.
[1598] κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὦμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,

[1602] οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδ' σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
[1604] κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρ' ἠψάμην θυραῖος ὦν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
[1611] ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκη τὸ σὸν κára
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἰγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρῃ προσήμενος
[1618] κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νῆστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
[1623] ἱατρομάντεις. οὐχ ὀρθῶς ὀρών τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἤκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἅμα
[1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἰγισθος]: καὶ ταῦτα τᾶπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῇ.
[1629] Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἤγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔση,
[1634] ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
[1636] [Αἰγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
[1637] ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μοι σειραφόρον
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλής σκότῳ
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνὴ
[1645] χώρας μῖασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν'; Ὁρέστης ἄρά που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

- [1649] [Αἰγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα
[1650] εἶα δῆ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
[1651] [Χορός]: εἶα δῆ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
[1652] [Αἰγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
[1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
[1654] [Κλυταιμῆστρα]: μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
[1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.
[1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματώμεθα.
[1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
[1658] πρὶν παθεῖν εἷξαντες ὥρα· χρῆν τάδ' ὥς ἐπράξαμεν.
[1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
[1660] δαίμονος χηλῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.
[1661] ὦδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
[1662] [Αἰγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι
[1663] κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
[1664] σῶφρονος γνώμης θ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
[1665] [Χορός]: οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
[1666] [Αἰγισθος]: ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
[1667] [Χορός]: οὔκ, ἐὰν δαίμων, Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.
[1668] [Αἰγισθος]: οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
[1669] [Χορός]: πρᾶσσε, παιάνου, μαιίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
[1670] [Αἰγισθος]: ἴσθι μοι δώσων ἅποινα τῇσδε μωρίας χάριν.
[1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
[1672] [Κλυταιμῆστρα]: μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
[1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.